

[Statsministeren]

Den samlede løn skal tilpasses kontanthjælpen for de unge, der deltager i ordningen, og det skal alligevel være økonomisk attraktivt at få arbejde på det almindelige arbejdsmarked.

Forældrene og kommunerne ønsker vi at sikre en større valgfrihed på daginstitutionsområdet, og kommunerne skal have bedre mulighed for udgiftsstyring.

Efter en høring af alle implicerede parter og en redegørelsesdebat om børns hverdag vil regeringen fremsætte lovforslag, der tager sigte på at nedbringe ventelisterne inden for de nuværende økonomiske rammer.

I min korte tiltrædelseserklæring i juni tilkendegav jeg på den nye regerings vegne, at skattelettelser her og nu – altså allerede til næste år – ville være løs snak uden bund i realiteternes verden. Men jeg understregede samtidig, at det er regeringens klare mål at skabe de økonomiske forudsætninger for en gradvis sænkning af det alt for høje skattetryk.

Nu vil jeg gå et skridt videre og beskrive disse forudsætninger nærmere.

Så længe der er et betydeligt underskud på betalingsbalancen, har en generel lempelse af skattetrykket sine benhårde forudsætninger. Der kan ikke være tale om at acceptere, at det samlede private forbrug går i vejret. Det ved vi jo alle. Derfor må der for det første være sikkerhed for en markant forbedring af konkurrenceevnen. For det andet skal de offentlige udgifter bringes ned gennem afbureaukratisering, mindre ressourceforbrug og brugerbetaling. For det tredje skal den private opsparring yderligere sættes kraftigt i vejret.

Ønsker man en politik, som fører til nedsættelse af det høje skattetryk, så er det dette her, det drejer sig om, og ikke dækningsløse løfter og falske forhåbninger. Det er også mundsvejrbloot at vifte med spareforslag, som man på forhånd ved at alle andre end ens eget parti går imod. Der må med andre ord sættes en velplanlagt proces i gang for at nå målet.

En afgørende betingelse for at nå målet er, at der i de kommende år føres en meget stram offentlig udgiftspolitik. Finanslovforslaget for 1989 indebærer besparelser og stramminger for 11 mia. kr., og jeg må gøre Folketinget opmærksom på, at gennemførelse af disse forslag simpelt hen er betingelsen for at realisere den nye regerings kortsigtede mål: at skatterne i det mindste ikke stiger til næste år. Så snævert er faktisk råderummet.

For at nedbringe det offentlige forbrug på længere sigt må vi foretage en omlægning af finansieringen i den offentlige sektor. Vi må fordomsfrit tage stilling til, at vi i mindre omfang betaler for de talrige offentlige ydelser over skattebilletten, og at der i større omfang helt eller delvis betales af dem, der bruger ydelserne.

Og lad mig understrege, at det jo langtfra er sådan, at det generelt er de mindst velstillede, der gør mest brug af gratisydelse.

Brugerbetaling behøver ikke at være – og skal ikke være – blot en anden form for skat. Derimod skal der være tale om, at den enkelte får større valgfrihed, end når alt bare betales over skattebilletten. Og der bliver tale om større økonomisering med det offentliges tilbud. Derfor vil regeringen fremsætte forslag om brugerbetaling på langt flere områder, hvor sociale hensyn ikke taler derimod. På den måde kan en af de nødvendige forudsætninger for lettelse af skattetrykket tilvejebringes.

Den næste forudsætning er en så kraftig stigning i opsparingen, at vi selv kan finansiere alle vore investeringer i nye arbejdspladser uden at låne i udlandet.

Siden lovgivningen i efteråret 1986 om fremme af opsparing og begrænsning af forbrugs lån er opsparingen faktisk vokset betydeligt. Der er god grund til at supplere med forskellige muligheder for at gøre opsparing mere fordelagtig frem for gældsætning.

Også i den sammenhæng er det afgørende at bekæmpe inflation og prisstigning og ikke mindst at fortsætte den faste kronopolitik. Det er regeringen ubetinget besluttet på.

For at man kan nedbringe underskuddet på betalingsbalancen er det nødvendigt, at den private eksportsektor vokser sig større. Det er en national hovedopgave, at vi skaber fornyet fremgang i den private sektor. Det er regeringens opfattelse, at denne vækstproces skal sættes i gang gennem en strategisk sænkning af skattetrykket, som direkte kan føre til vækst og fremgang i erhvervslivet. Regeringen vil derfor straks fremsætte en række forslag om lempelser i erhvervsbeskatningen.

Regeringen vil foreslå en lempelse af formuebeskatningen og af beskatningen ved generationsskifte. Dobbeltbeskatningen af aktieudbytter vil blive afskaffet i 1990. For at lette konkurrencevilkårene for de små virksomheder vil regeringen fremsætte forslag om ændringer i arbejdsmarkedsbidragsordningen.